

Chương 179: Tìm một cao thủ

“Không cần.” Lâm Yên mở miệng nói.

“Không cần?” Z Thân sững sốt.

“Anh không phải đã nói sao, tôi rất khó thắng, nếu đã không thắng được, tôi xem tư liệu thi đấu của hấn làm gì, lãng phí thời gian.” Lâm Yên cười nói.

“Đội trưởng, lời của Lâm tiểu thư giống như thật là có đạo lý.” Mộc Mộc nhìn tới Z Thân nói.

Còn không đợi Z Thân nói thêm cái gì, chỉ nghe “Râm” một tiếng, cửa lớn sân thi đấu, bị người một chân đá văng.

Lập tức, một mập mập thân hình cao lớn, đôi tay cầm túi quân, nghênh ngang đi đến.

“Nha, không tôi nha.”

Mập mập liếc mắt một cái đảo qua toàn trường, ánh mắt cuối cùng dừng ở trên người Lâm Yên: “Không thấy ra, Bùi Vũ Đường còn tìm một cao thủ.”

“Tổng Tử Nghĩa?!”

Nhìn thấy mập mập kia, Bùi Vũ Đường bỗng nhiên nhả mày.

Mập mập này tên là Tống Tử Nghĩa, là anh cả của Tống Diệu Nam, ở đế đô tiếng tăm cực lớn, là người có tiếng ăn chơi trác táng. Trước kia bởi vì kéo bè kéo lũ đánh nhau, mấy năm trước dẫn người đi quán bar, giống như bởi vì tranh giành một cô gái, đánh đối phương trọng thương, sau đó Tống Tử Nghĩa mai danh ẩn tích mấy năm, không ngờ lại ra tới.

“Anh cả, anh chậm một chút, chờ em một chút.” Tống Diệu Nam mang theo mười mấy thanh niên, đuổi theo.

“Thứ vô dụng.” Tống Tử Nghĩa lạnh lùng liếc nhìn Tống Diệu Nam một cái: “Ngay cả một cô gái cũng trị không được, tại sao tôi có đưa em trai vô dụng như chú.”

Nghe vậy, Tống Diệu Nam hơi có chút ủy khuất, nhỏ giọng nói thêm một câu: “Cũng không trách được em.”

Tống Tử Nghĩa cười lạnh một tiếng, vuốt cằm nhìn về phía Lâm Yên, cô gái này dáng vẻ ngược lại không tồi, còn có chút quen mắt, giống nữ minh tinh nào đó, chẳng qua, so với nữ minh tinh kia xinh đẹp hơn nhiều.

Ngay lập tức, hắn vươn ngón tay chỉ Lâm Yên: “Cô em, tối nay em không cần làm bạn với em trai tôi, phục vụ tôi là được.”

“Anh nói cái gì?!” Bùi Vũ Đường lập tức giận dữ.

Chẳng qua, Lâm Yên một phen giữ chặt Bùi Vũ Đường, nhìn về phía Tống Tử Nghĩa cười cười: “Trước thắng được tôi rồi nói.”

“Ồ, thật đúng là kiêu ngạo, em đua xe thực ngu? Thắng mấy đội viên SPEED, cảm giác có chút bành trướng? Ngay cả Không Quân đều không bỏ ở trong mắt?” Tống Tử Nghĩa hơi hơi nhếch khóe miệng.

Nghे nói như vậy, mấy đội viên SPEED sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng không nói gì thêm, ngay cả bản thân bọn họ đều cảm thấy có chút mất mặt, bốn đội viên SPEED bọn họ đồng thời lên đường đua, lại bị một cô gái đưa ra đường đua, trong lòng cho dù rất tức giận đi nữa, lúc này cũng không mặt mũi nói chuyện, thật sự quá mất mặt, không chỉ có ném mặt Speed, càng mất hết mặt mũi đội trưởng Không Quân.

“Cô em, Không Quân đưa em rời khỏi đường đua, chỉ sợ ngay cả một phút đồng hồ đều không cân, người lớn như vậy, trong lòng mình phải có tự hiểu lấy.” Tống Tử Nghĩa nói.

“Lợi hại như vậy sao” Lâm Yên khẽ gật đầu: “Được rồi, vậy anh gọi Không Quân lại đây.”

“Lâm tiểu thư, đừng xúc động!” Lúc này, Z Thân vội vàng tiến lên, hai tròng mắt nhìn chăm chăm Lâm

Yên, nhỏ giọng nói: “Lâm tiểu thư, tôi đặc biệt hiểu được tâm trạng của cô, nhưng Lâm tiểu thư, trước hết cô cần biết một chuyện.”

“Chuyện gì.” Lâm Yên hỏi.

“Đối thủ của cô là Không Quân đội trưởng SPEED, từng đối mặt thi đấu trên đường đua cùng Đại thân Lăng Mãng một trong những học trò của Tử thân đường đua ở League cấp hai thế giới.” Z Thân nhún mày nói.

“Lợi hại như vậy, sau đó thế nào.” Lâm Yên cười.

“Kết quả này không quan trọng, quan trọng là Không Quân đã từng lấy được tốp tám League cấp hai thế giới, lúc đầu thực lực của đội xe SPEED căn bản không có tư cách tham gia thi đấu League cấp hai thế giới, nhưng bởi vì đội trưởng Không Quân, chỉ một mình hắn cứng rắn nâng lên cấp độ của Speed.”